

Szauer Ágoston

Hullámok

Köröttünk halvány vonalak —
Így vagyunk gyanútlan halak.
Megannyi érzékeny, málló
erő, gondolat, szerelem,
átlátszó, szeszélyes háló,
szinte a semmiből terem;
vagy öröktől itt van jelen.

Vízszintes

Templom kilincse.
Eszme, ha alszik —
vízszintes szinte.

Fénylés, csak résnyi,
ismeretlenben —
földön is égi.

Képzelet széle.
Emitt és túlhan —
kétféle béke.

Hálózat

Kontúrok szürke ívei.
De itt a lámpák pontsora,
csak ennyit enged látszani
a víz estéli foncsora —

vonalkák és a nagy sötét
e csillagábrákkal tele.
A város ennyi most csupán,
ez vázlata, a lényege.